

NHỚ GIÙM CHO KẺ VẮNG

Tặng các bạn Văn K17

Đếm giùm thêm một chiếc lá bàng
Roi rụng xuống mùa hội trường hội lớp
Cho một kẻ trôi xa không kịp về hội ngộ
Cho những đứa bây giờ khuất phía hoàng hôn
Hai lăm năm qua hay chỉ là khoảng khắc
Những gã trai xưa vẫn ngớ ngẩn ngang tàng
Những gái đẹp giờ tung tăng như chưa hề bước ra khỏi Huế
Em nhớ ghé thăm hương bún bò trước cổng trường Nguyễn Huệ
Tìm cuốn sổ ngày xưa đầy chữ ký nợ nần
Nhưng chớ trả, những khoản vay không bao giờ trả nổi
Tuổi thanh xuân đâu thể lấy trở về
Bạn có thấy Thiên đường xưa bây giờ đã khép
Ôi quán EDen nơi cầm cự qua ngày
Nơi ta bỏ lại chỗ ngồi cùng người bạn gái
Bỏ lại rượu rum xưa cả bọn cay nồng
Các bạn trở về chắc sẽ ghé Đống Đa
Nơi sống sót cùng nhau qua thời đói rách
Đói và rách nhưng không hề đói khổ
Cư xá vẫn chờ đón bước những người xa
Cư xá bây giờ hàng cây bàng vẩy lá
Gốc bàng đâu bóng dáng những nàng thơ...
Em nhớ thướt tha qua nền phòng A6
Bước em đi dấu lặng của một thời Em nhớ dựa cửa sổ giảng đường D hát bài ca tình
nhớ
Vắng một kẻ lên nghe cũng đâu mất giọng tình
Đâu mất dấu tình sầu Ngô Thụy Miên nói hộ
Những gã trai tơ thấp thỏm thương thầm
Và nếu được, nhớ lùi về cuối lớp
Ngắm dùm ta một mái tóc dài
Ngắm cửa sổ vương màu hoa hoàng hậu
Và mưa ơi xin đừng ướt mắt người xưa
Hồi lữ bạn nhớ tìm nơi hội ngộ
Với sông Hương chiều tím muôn đời

Dòng sông chảy lại thời tuổi trẻ
Chảy bên hàng long não xanh xưa
Chảy với Huế một thời đại học
Nhớ nói dùm cho kẻ vắng: nhớ thương ơi!
Trương Đức Tới